

bedste Bevis paa, at hans Dpfattelse af Finantslovens Betydning ikke er den, som han tror, at han udtalte sig for. Det ærede Medlem yttrede nemlig selv, at Regjeringen maatte være bunden ved de enkelte Sætser i Finantsloven til at udføre de forffjellige Arbejder og Foranstaltninger, hvortil der er bevilget Penge, forsaavidt ikke ganske særegne eller uforudsete Omstændigheder maatte føre til andre Resultater; men jeg tillader mig at formene, at netop derved viser det sig, at Finantsloven har en anden Karakter end Love i Almindelighed; thi der er ingen Hjemmel for Regjeringen til at lade være at efterkomme en Lov, fordi der indtræffer særegne Omstændigheder; det kan kun drage til Folge, at det bliver en Forpligtelse for Regjeringen at søge den ved Loven paalagte Forpligtelse forandret ved en anden Lov. Naar det ærede Medlem indrømmer, at Finantsloven ikke i samme Grad er bindende med Hensyn til Foretagelsen af visse Foranstaltninger som en almindelig Lov, saa indrømmer han derved ogsaa, at Finantsloven forsaavidt har en anden Karakter, end Love i Almindelighed. Jeg tror virkelig heller ikke, det kan bestrides, at Finantsloven ikke har denne Karakter som en almindelig Lov, nemlig ikke blot at tillade og bevilge, men ogsaa at byde; hvad der har ført det ærede Medlem, og sagtens ogsaa andre ærede Medlemmer, til at opfatte Finantslovens Betydning i denne Henseende paa en efter min Mening mindre rigtig Maade, er, antager jeg, dette, at den hele Samvæsen mellem Regjeringen og Repræsentationen naturligvis hviler paa visse Forudsætninger, Forudsætninger, som ikke kunne krænktes eller tilfidesættes fra nogen af Siderne, uden at man med Rette kan sige, at der vises en Mangel paa Loyalitet, som ikke kan Andet end virke ind paa hele det fremtidige Forhold mellem Regjeringen og Rigsdagen. Og jeg for mit Vedkommende vil ingenlunde benegte, at, dersom det under Behandlingen af en Finantslov er blevet en Forudsætning baade fra Rigsdagens og fra Regjeringens Side, at visse Foranstaltninger, hvortil der bevilges Midler, skulle gennemføres, og dersom Regjeringen ikke desto mindre undlader at gjøre dette, saa er det en ikke loyal Dpførsel fra Regjeringens Side,

hvorover Repræsentationen med Føje kan beklage sig. Der er imidlertid en stor Forskjel paa disse to Ting, det, at under visse Forudsætninger Loyaliteten kræver visse Foranstaltningers Gjennemførelse, og det, at der i og for sig ifølge Bevillingen som saadan skulde være en juridisk tvingende Magt tilstede til at udføre det, hvortil Pengene bevilges, saaledes som naar denne Foranstaltning paabydes i en almindelig Lov.

Scavinius: Den høitærede Finantsminister udtalte før, at Landets finantsielle Stilling vilde svæffes, hvis man yderligere angreb Reserveconden, og at ingen Finantsminister kunde gaa ind paa en Realisation i en saa vidt Udstrækning som den, der af dette Thing var forlangt ved Sagens 2den Behandling. Jeg tror, at det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgfreds (Berg) havde Ret i den Paastand, han fremkom med, at det vel turde være et stort Spørgsmaal, om Landets finantsielle Stilling ikke var nok saa godt tjent med, at det Skattebeløb, som den høitærede Finantsminister vil drage ud af Borgernes Lommer for dermed at afholde en Del af Statsudgifterne og for derved at kunne beholde flere Penge i Reserveconden, blev, hvor det var, nemlig i Borgernes Lommer, fremfor at drage det ind i Statskassen; det er i al Fald Noget, der vel kunde være Spørgsmaal om. Dernæst er det ganske vist for mig og for mange Andre her i Thinget uforstaaeligt, hvorledes den Bestemmelse, der her er opført paa Finantsloven, kan genere en Finantsbestyrelse saa meget, at den skulde kunne berettigede til saa stærke Uttringer som de, der ere fremkomne fra den ærede Minister saavel ved Sagens forrige Behandling som i Dag. Den ærede Finantsminister har selv foreslaaet at realisere to Millioner, og nu skal det gjøres til en Ulykke for Landet, om han bliver nødsaget til at realisere een til, men det er jo ikke en Gang ved det Forslag, vi have stillet, gjort Finantsministeren til absolut Nødt at realisere alle 3 Millioner; der findes i Finantsloven en Bemyndigelse for ham til at optage midlertidige Laan, en Bemyndigelse, som Finantsministeren selv har foreslaaet indført, og som